

Pastorală Pascală a Preafericitului Părinte Kiril, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Ruse, adresată tuturor arhiepiscopilor, preoților, diaconilor, celor din cinul monahicesc și dreptmăritorilor creștini ai Bisericii Ortodoxe Ruse

*Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl
Domnului nostru Iisus Hristos,
Care, după mare mila Sa,
prin învierea lui Iisus Hristos din morți”. (1 Petru 1, 3)*

Iubiți întru Domnul confrăți Arhiepiscopi, cinstiți părinți, preacuvioși monahi și monahii, iubiți frați și surori!

În această minunată și înălțătoare zi, plină de bucuria Învierii din mormânt a Mântuitorului Iisus Hristos, vă felicit cordial pe toți cu prilejul marelui sărbători a Paștelui și vă adresez tuturor cu bucurie străbunul, dar de fiecare dată la fel de noul salut al triumfului vieții:

”HRISTOS A ÎNVIAT!”

Acum plinătatea Bisericii, cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească preamăresc prin cântări și cântece duhovnicești învierea din morți a Fiului lui Dumnezeu și Fiului Omului a Domnului Nostru Iisus Hristos, care stăpânirea morții a zdrobit și ne-a deschis calea spre Împărăția Sa Nemuritoare. Astăzi, cu adevărat *totul s-a umplut de lumină: și cerul și pământul și cele dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru care s-a întărit.* (Canonul Paștelui)

Asemenea femeilor mironosițe și a celorlalți ucenici ai Mântuitorului, care au devenit primii martori ai învierii, așa și noi suntem chemați să propovăduim oamenilor această mare bucurie – celor apropiați și celor care ne înconjoară, celor pe care îi cunoaștem. Noi le spunem: Hristos a Înviat! Și ca și atunci, cu multe veacuri în urmă, unii dintre ei crezând, răspund: Cu adevărat a Înviat! Alții, la fel ca Apostolul Toma, se îndoiesc și spun: până când nu-L voi vedea cu ochii mei, până nu mă voi atinge de El nu voi crede. (Ioan 20:25) Iar alții resping această veste.

Credința în Învierea Domnului Iisus reprezintă temelie de nezdruncinat, acel stâlp neclintit pe care se sprijină Creștinismul. ”Dacă Hristos, murind, n-ar fi înviat, - spune Ioan Gură de Aur - nici păcatul nu s-ar fi șters, nici moartea nu s-ar fi nimicit, nici blestemul n-a fost desființat <...> și nu numai noi am propovăduit în zadar, ci și voi ați crezut în zadar”. (Omilia 39 la Epistola I către Corinteni)

Prin jertfa Sa de răscumpărare, Mântuitorul a unit Cerul și pământul, Veșnicia și cele trecătoare, pe Creator și toată făptura, pe Dumnezeu și pe om. El a depășit acea prăpastie, care la începutul istoriei i-a despărțit pe primii oameni de Creatorul lor. Prin încălcarea poruncii primite, prin neascultarea față de Creator, în lume a început

să domnească păcatul și moartea. Iar când a venit plinirea vremii, potrivit cuvântului Apostolului Pavel, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie... ca să dobândim înfierea. (Gal. 4, 4-5).

Hristos, ca un miel nevinovat și neprihănit, este Cel ce ridică păcatul lumii. (I Petru 1,19 Ioan 1,29)

Făcând ascultare față de Tatăl Ceresc, *până la moarte, și încă moarte pe cruce* (Filip 2,8), El aduce omenirea la Creatorul său, împăcându-o cu El. Fiind Fiu al lui Dumnezeu, El ne face fii ai lui Dumnezeu prin har. Dumnezeu ne deschide calea spre o schimbare morală, calea înălțării duhovnicești spre viața veșnică alături de Dumnezeu *în ziua cea neînserată a Împărăției Tale* (Canonul Paștelui).

Eliberându-ne de robia păcatului, zdrobind puterea *stăpânilor întunericului acestui veac - duhurilor răutății, care sunt în văzduh* (Efeseni 6,12) Domnul se înalță cu slavă neprihănită șezând de-a dreapta Tatălui Ceresc. În același timp, El nu ne lasă aici, pe pământ, și este nedespărțit de ucenicii Săi, împreună cu care alcătuiesc mădularele Sale – Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică. Hristos, capul Său, conduce această corabie a mântuirii prin apele tulburi ale vieții spre malul liniștit, cel ceresc, unde *Dumnezeu să fie toate în toți* (1 Corinteni 15,28).

Făcând parte din Sfânta Biserică, noi, creștinii, suntem continuatorii misiunii Lui pline de slavă în lume. La fel ca și mulțimea mare de frați și surori într-u Hristos, care au fost mai înainte de noi – apostoli, femei-mironosițe, mucenici, sfinți, preoți și drepți, noi suntem chemați *să lăudăm pe Domnul și să chemăm numele Lui* (1 Par. 16, 8). Suntem chemați să propovăduim despre Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, care pentru nespusa Lui dragoste pentru noi și-a vărsat pe Cruce sângele Său. Suntem chemați ca și cu cuvântul și cu fapta, prin însași viața noastră să mărturisim lumii despre Cel, *Care S-a dat pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptarea noastră* (Romani 4,25).

Iubiți frați și surori! Aș vrea ca iară și iară să vă felicit din toată inima *cu al praznicelor Praznic, și sărbătoare a sărbătorilor* (Canonul Paștelui). Așa cum ne călăuzește Sfântul Apostol Ioan *să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său, astfel și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul* (1 Ioan 4, 7-11). Fie ca aceste cuvinte minunate să fie o călăuză de neschimbat pe cărările vieții, fie ca ele să ne inspire la fapte bune, la slujirea pentru binele celor apropiați și celor de departe. Amin.

**Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim
întru ea, deoarece**

CU ADEVĂRAT A ÎNVIAT HRISTOS.

+KIRIL, PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Învierea Domnului 2019, Moscova